

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

659.1

Szerző:

Cím: *Cenzurálás a főváros hirdető-*
oszlopain

Forrás:

*Népszava**Bp.*
(Hely)*1921. XII/6*
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Székesfővárosi hazinyomda 1922

Közp. nyomt. XX. cs 23 27

— Cenzurálás a főváros hirdetőoszlopain. A fővárosi hirdetővállalat működésére felügyelő bizottság hétfőn délelőtt ülést tartott, amelyen elhatározták, hogy a főváros hirdetővállalata ezentul külön cenzura alá veszi a sajtótájékoztató bizottság által egyszer már megcenzurázott és jóváhagyott plakátjait. Erre vonatkozóan szabályrendeletet fogadtak el, amelyben kimondták, hogy „azokat a hirdetéseket, amelyek az államrend biztonsága, a közérkölcés és a jóízlés szempontjából kifogásolhatók, csak előzetes rendőri engedély alapján ragasztják ki a főváros hirdetőoszlopain és tábláin, azoktól a lapoktól pedig, amelyeknek kolportázs-jogát a kormány megvonta, egyáltalán nem fogad el hirdetést a főváros”. Végül kimondja az új szabályrendelet, hogy „ha valaki nem a kiszabott helyre ragasztja ki hirdetését és ezért elmarasztalják, akkor a fővárosnak jogában áll az elmarasztaltat arra is kötelezni, hogy a hirdetést távolítsa el”. — A városház urai tehát önhatalmuan kinevezik magukat legfelsőbb cenzoroknak, mert — úgy látszik — keveslik a sajtótájékoztató hivatalos cenzuráját. Wolffékat nem elégíti ki még az sem, ha az Eckhardt-Tomesányi-féle cenzura közölhetőnek vélemez egy plakátszöveget, ők csak azokat a hirdetéseket hajlandók megtérni, amelyek az „államrendük és közérkölcseik” rostáján is át-

m. ty. Hogy milyen törvény alapján formálnak a csilléri-wolffok jogot arra, hogy ők legyenek a legfelsőbb cenzurahatóság, mi jogon bízzák meg a rendőrséget azzal, hogy valamely sajtótermék sorsa fölött döntsön, azzal a városházi fő- és alvezérek nem sokat törődnek. Ami pedig az új szabályrendeletnek azt az intézkedését illeti, hogy akik hirdetéseik terén önállósítják magukat és egyéni akciókat követnek el, azok kötelezhetőek a hirdetések eltávolítására, *főltéve, hogy ezért elmarasztalják őket*. — hát az ilyen felelőtlen plakátakciókra bizony számos példát láttunk a közelmúltban. De az ilyen „felelőtlen” plakátok kiragasztóit nem marasztalták el a múltban és nem marasztalják el majd ezentul sem, mert elvégre a mostani „konszolidált békevilágban” kiment már a divatból az öncsonkítás. A városházi kurzushoz közel álló egyesületi egyének és egyéni egyesületek tehát „elmarasztalás” híján — a szabályrendelet szerint — nem lesznek kötelezhetőek plakátocskáik eltávolítására. A főváros urai ezzel a „jogukkal” nyilván csak azokkal szemben fognak élni, akik utolsó ágyruhájukat, butordarabjukat kínálják a ház falára kiragasztott cédulácskán megvételre, mert hiszen — tetszenek tudni Wolff uramék — küszöbünkön a tél gondjai és két év óta itt a sipőci gazdálkodásból fakad a jólét...